

תואר פניו ללכת קלוני פאת ראשו וכדומה לזה
 אמר וגם בגלוי שירא מבית ומצחון כולע ויכיר
 שהוא איש יהודי מוכתר בנימוסי יהודי וז"ש לא
 יראה לך מצחון חמץ ולא יראה לך מצחון שאור
 שצפיסה המחמץ בכל גבולך וגם שבעת ימים היינו
 ימי שמתו בהם שצפים שנה שאור לא ימלא
 צנתיכם צפנימיות לצבכם:
ג יתכוין לומר לא יראה לך דייקא חמץ ולא

יראה לך שאור וגוי ס"ד לומר שלביתו זו אשתו
 יראה חמץ ושאור שלהם וצאמת גם ע"ז עובר צ"י
 ע"ד שפירש הרב הקדוש זלה"ה מרומנאז חלו
 עוברין פירש"י צבל יראה כותח הצבלי וכו' ר"ל
 אומר אף תכשיטי הנשים המלבושים והכובעות
 הגבוהות ופאה נכרית וזה שהולכה תורה שאור
 לא ימלא צנתיכם וכמו שדרשו וכפר בעדו ובעד
 ביתו זו אשתו ה"ל כך הוא:

כך חזק על המוגמר. מאמר זכר ליציאת מצרים.
 ללא יום ולא ישן ישראל שומר. הוא יתן אומר.
 מבשר לבא רב במאמר ספירת העומר:

א כי תבואו אל הארץ וגו' וקלרתם את קלירה
 והצאתם את עמר ראשית קלירכם אל
 סכסן במדרש זשה מ"ה יתרון לאדם בכל עמלו
 שיעמול תחת השמש וגו' יתבאר כי הנה ידוע עיקר
 התקרבות אשה לצעלה יחוד קבה"ו הוא בא"י כמפורש
 בזוהר ר"פ זכר וזרע"מ שם עיי"ש ומבואר בסידור
 מהר"ע בקלרה סוד ספירת העומר יכוין לתקן
 ציץ השכינה הרמחה צתיבת עמר ש"י למורח ש"י
 שולמות לנדיק והיא קי"ר שהסיב פניו חזקי' אלי'
 גימי י"ד פעמים אל' עכ"ל מהאר"י ז"ל וז"ש כי
 תבואו אל הארץ וגו' הנה העת והעונה לקרב אשה
 לצעלה לייחד הדודים וקלרתם את קלירה ע"ד מנחלי
 חקלא מהחוחים והקוליס הסובבים השושנה ולזה
 קלירה אותיות הקי"ר ובתוכו לדי"ק הוא עץ החיים
 אשר בתוך הגן והגן והצאתם את עמיר שהוא
 ראשית קלירכם כדכתיב ראשית חכמה יראה ה' אל
 הכסן לכוננא כחסד דרגא דכהן והניף את העמר
 לפני ה' שיהי היחוד ז"י בקומה שלימה פא"פ:
עוד יתכן כזה בהקדם מה שפירשתי הנאמר שם
 צ"י אמר ויגורו מקדשי צ"י ולא יחללו את
 ש"ס קדשי אשר הם מקדישים לי אני הוי' ופרש"י
 סרס המקרא עיי"ש והרמזין כתב וע"ד האמת ולא
 יחללו את השם המקודש לי כי שמי במקדש ה'
 וכבר רמזתי בזה בפרשת תרומה יראה כי השכינה
 נקראה שם רפי"ח וצ"ן עולה שם כוודע וז"ש ולא
 יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי בסוד
 יפ"ש דוד ש"ס וכמבואר בזוהר פ' בחוקתי ועשיתם
 אחס מאן דעביד פקודא דאורייתא כביכול כאלו

עביד לי לעילא הואיל ומתערי לאתחברא דא צדא
 לאשתכחא שמה קדישא כדקא יאות עיי"ש עוד יש
 להוסיף ע"ז עפ"י מ"ש הזוהר תרומה דף קכ"ז ויקחו
 לי תרומה ר"י פתח מה רב טובך וגו' עלמא עילאה
 חיקרי מי עלמא תתאה חיקרי מה ותנין ח"ת מה
 אלא מאה צגין דכל דרגין עלאין באשלמותהון הכא
 חינון ותו חננאי חיקרי מה אלא חע"ג כו' דאתגלי'
 יתיר מכולא קיימא לשאלה מה חמית מה ידעת כו'
 הרי שהוא נקראת מה כמו צחי"ת הוי' העולה
 מה צמילוי אלפ"ין וז"ש ולא יחללו את ש"ס קדשי
 אשר הם" אותיות מ"ה מקדישים לי אני הוי' ולכן
 "אשר הם" מקדישים ר"ת מאה לרמז כי סופא דכל
 דרגין אשלמותא דכולהון שכל א' כלול מעשר עולה
 מאה וכוונת הכתוב שלא יחללו את שם קדשי צחי'
 מלכות אשר הם" מקדישים לי לקרא מ"ה צחי' אני
 הוי' והצן וכבר פ"י רבינו הקי' בעט"ל בזוהר
 ויחי דף ר"ך ע"ב כל הנקרא צמתי היינו דכתיב
 פרי עץ הדב הנקראת צמתי מה עיי"ש וז"ש והניף
 את העומר לפני הוי' לייחד הדודים לקרא צמתי
 והצן וע"כ "ממחרת" השצת ר"ת מ"ה ייפנו הכהן:
ו"ש דהמדרש ה"ד מ"ה יתרון לאדם בכל
 עמלו ע"ד צת ה' לאצרהס
 ובכל שמה שיעמול שיהי תחת השמש לקרוא צמתי
 מ"ה וגמר את דבריו והקצ"ה משיב רוחות ומעלה
 עננים ומגדל למחיס וכבר ידוע שכל הפעולות עיי'
 מדת מלכות ואין נותנין לו אלא שכר עמר שנאמר
 והצאתם את עמר וגו' והכוונה לפעולתה ולהניפה
 לפני ה' והצן: